

ת"פ 19710/03 - מדינת ישראל נגד עוזי אביב

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

תפ"ע 20-03-19710 מדינת ישראל נ' אביב

בפני: בעניין:	כבוד השופט ירון גת מאמינה:
	מדינת ישראל ע"י ב"כ עזה"ד אלעד דין - פרקליטות סיבר
נגד: הנאשם:	עוזי אביב ע"י ב"כ עזה"ד אלעד רט - סניגוריה ציבורית

גזר דין - מאושר לפublication

1. הנאשם הורשע ביום 29.09.22 בפני כבוד השופט דנה אמיר, בהתאם להודאותו במסגרת הסדר דיןוני, בכתב אישום מתקון, באربع עבירות של **איסור צריכת מעשה זנות מקטין-דין לקוחו של קטין** עבירות לפי סעיף 320ג' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירה אחת של **ניסיין איסור צריכת מעשה זנות מקטין-דין לקוחו של קטין**, עבירה לפי סעיפים 320ג' ביחד עם 25 לחוק, עבירה אחת של **מעשה סדום בקטין شاملאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים**, עבירה לפי סעיף 347(א)(1) רישא לחוק, ובעבירה אחת של **הפרת הוראה חוקית**, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק.

במסגרת ההסדר הדיןוני, הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יודה ויורשע על פי הودאותו בכתב האישום המתקון, הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, עוד הוסכם כי טרם הטיעונים לעונש הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקير בעניינו, וכן, להערכת מסוכנות לקבלת חוות דעת בעניינו.

2. **על פי החלק הכללי** לכתב האישום המתקון, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגזרר הנאשם בתל אביב. Whatsapp הוא ישותן (אפליקציה) המאפשר ניהול תכונות ורטונים בין משתמשים (להלן: "**וואטסאפ**"). הוא ישותן קיומ שיחות וידאו והעברת תמונות וסרטונים בין משתמשים (להלן: "**גרינדר**"). "grinder" הוא ישותן מיקום (אפליקציה) להיכרות חד-מיניות בין גברים (להלן: "**גראינדר**"). גרינדר משתמש בשירותים מבוססי מיקום "Geo-Location"), ומאפשר למשתמשים בו לאתר משתמשים אחרים, הנמצאים בקרבת מקום, וליצור עэм קשר. "Kik" הוא אתר אינטרנט המאפשר למשתמשים שונים לנוהל שיחות והתקצבות אקרים עם משתמשים אחרים ללא הרשמה מוקדמת (להלן: "**אתר קיק**"). "MyBf" הוא אתר אינטרנט המיועד לצורכי משתמשים אחרים עבור הקהילה הגאה, המאפשר למשתמשים שונים לנוהל שיחות והתקצבות אקרים עם משתמשים אחרים (להלן: "**אתר MyBf**"). "arterf" הוא אתר אינטרנט המיועד לצורכי הקרויות, המאפשר

למשתמשים שונים לניהל שיחות והתקتابויות אקרראיות עם משתמשים אחרים (להלן: "אתר אטרפ"). האמור בחילק הכללי מהו זה חלק בלתי נפרד מכל אחד מן האישומים שלו להלן.

על פי האישום הראשון, א' הוא קטין ליד 2004 המתגורר בצפון הארץ (להלן: "א"), א.ב הוא קטיןOLID 2003 המתגורר בצפון הארץ (להלן: "א.ב"). במהלך המלחית הראשונה של שנת 2018, במועד שאין ידוע במדוק למאשמה, יצר הנאשם קשר עם א' באמצעות אתר MyBf וחל להתקtab עמו. במסגרת התקتابויות ביניהם, ציין הנאשם בפני א' כי הוא מעוניין להיפגש עם צעירים והציע לו להיפגש עמו ולקיים עמו יחסי מין בעבור תשלום של 400 ₪. בתגובה לכך, ציין א' בפני הנאשם כי על אף שבפורפייל האישי שלו צוים כי הוא בן 18 שנים, גילו האמתי הוא 16 שנים. ביום 21.06.2018, בידיעו כי א' קטין שטרם מלאו לו 18 שנים, אסף הנאשם את א', ממוקם הסמוך לבית מגוריו של א', והשניים נסעו יחדיו לאזור מבודד בקרבת מקום. במהלך המפגש ביניהם, בעודם ברכבו של הנאשם, ביצע הנאשם בא' מיןAnal, בהסכמה, בכר שהחדר את איבר מינו לפיו הטעעת של א', וכן ביצע הנאשם בא', בהסכמה, מין אוראלי, בכר שהחדר את איבר מינו לפיו של א'. הנאשם תיעד בוידיאו את מהלך המפגש המיני, בהסכמה א', ובתום המפגש שילם לא' סכום של 400 ₪ בעבור שירותו המין שקיבל ממנו. סמוך לאחר מכן, ביום 13.07.2018 קבעו הנאשם וא' לקיים מפגש מיני נוסף בבית-מלון בצפון הארץ, תמורה תשלום. במסגרת התקتابויות ביניהם, ציין הנאשם בפני א' כי "הכי חשוב שתהיה כנوع ומושמע... אני אוהב עבד מין כנوع" וכן ציין כי במסגרת המפגש "עושים הכלל... והרבה", "כל שעה עוגלה עושים סקס תמכון". כן הצע ה הנאשם לא' לצרף למפגש ביניהם את א.ב. ביום 18.07.2018, אסף הנאשם את א' ואת א.ב. ממוקם הסמוך למגוריהם, והשלשה נסעו יחדיו לחדר ששכרו הנאשם בבית-מלון בצפון הארץ. במהלך המפגש ביניהם, בהתאם להנחיות שקיבלו מאת הנאשם, ביצע א' בא.ב מין אוראלי, בכר שהחדר את איבר מינו לפיו של א.ב. וכן ביצע א.ב. בא' מין אוראלי, בכר שהחדר את איבר מינו לפיו של א', כאשר הנאשם מתעד בוידיאו מעשים אלה, בהסכמה. בהמשך המפגש, ביצע הנאשם בא' מיןAnal, בכר שהחדר את איבר מינו לפיו של א.ב. עוד במהלך המפגש, בהתאם להנחיות שקיבלו מאת הנאשם, ביצעו א' וא.ב. מין אוראלי זה הטעעת של א.ב. עוד במהלך המפגש, בהתאם להנחיות שקיבלו מאת הנאשם, ב蹊ש לאותו מפגש, ב蹊ש הנאשם מא' בזה, וההaint主旨 צפה בהם מבצעים אלה, ואונן עד לפורקן מינו. בהמשך לאותו מפגש, ובתגובה לכך שיבצע בו מין אוראלי, בכר שההaint主旨 יחדיר את איבר מינו לפיו של א'. תחילת סירב א' לבקשת ציין הנאשם בפני א' כי א' התחייב בפניו שיעשה כן "בכל שעה עוגלה". כתוצאה מכך, נאות א' לבקשת הנaint主旨, וההaint主旨 החדר את איבר מינו לפיו של א'. עוד במהלך התקتابות בין א' לבין הנאשם, במהלך שנת 2018, במועד שאין ידוע במדוק למאשמה, ב蹊ש הנאשם, לצלם את עצמו בעירום ולשלוח לו את התמונות, בהתאם להנחיות שספקה הנaint主旨: תמונות בעירום מלא, תמונות של איבר מינו של א' וכן תמונות של ישבנו. כתוצאה מכך, הצלם א' עבור הנאשם בעירום, בהתאם להנחיות שספקה הנaint主旨, ושלח לו את התמונות. בנסיבות המתוארים לעיל, קיבל הנאשם שירות של מעשה זנות מא', בהיותו קטין.

על פי האישום השני, ב' הוא קטיןOLID 2004 המתגורר במרכז הארץ (להלן: "ב"). במהלך המלחית הראשונה של שנת 2018 או בסמוך לכך, במועד שאין ידוע במדוק למאשמה, יצר הנאשם קשר עם ב' באמצעות אתר האינטרנט המיועד להיכרויות עבור הקהילה הגאה, ולאחר תכתבות קצרה ביניהם עברו השנים לתקtab בוואטסאפ (להלן באישום זה: "התקtabות"). במסגרת התקtabות, הצעה הנאשם לב' לקיים יחסי מין בעבור תשלום כספי, כאשר בעבור כל מעשה מיני הצעה מנתה תשלום שונה. בתוך כך, הצעה הנאשם לב' להיפגש עמו ולבצע בו מין אוראלי, בכר שהחדר את איבר מינו לפיו של ב', זאת בעבור תשלום של 600 ₪ וכן הצעה הנתבע לבצע בו מיןAnal, בכר שהחדר את איבר מינו לפיו של ב', זאת בעבור תשלום כספי של

600 ₪ שיתן הנאשם לב'. בהמשך לכך, נפגש הנאשם עם ב' בעשר ההזדמנויות שנותר, בין השנים 2018-2019 או בסמוך לכך, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, למעט מפגש אחד כמפורט להלן. במסגרת מפגשים אלה, בידועו כי ב' הוא קטן מתחת לגיל 18 שנים, קיים הנאשם עם ב' יחס מיון, שבמהלכם, בין היתר, החדרה הנאשם את איבר מיון לפיו של ב' בהסכמתו. ובחילק מהמקרים החדרה הנאשם את איבר מיון לפי הטבעת של ב', בהסכמתו. עבור יחס המין כמתואר, שילם הנאשם לב' תשלום כספי, בסכום שנקבע בהתאם למיעדים המינניים שביצע הנאשם בבב', ואשר נע בין 600-200 ₪ לכל מפגש. בין היתר קיים הנאשם עם ב' מפגשים מינניים כמפורט להלן: בין חודש פברואר 2018 לבין חודש יוני 2018, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נפגשו הנאשם וב' בביתו של הנאשם. במהלך המפגש ביניהם, נישק הנאשם את ב' והשניים פשוטו את בגדיים. בהמשך, ביצע הנאשם בב' מין אוראלי, בכך שהחדרה את איבר מיון לפיו של ב' בהסכמתו וכן ביצע הנאשם בב' מין אנאלי, בכך שהחדרה את איבר מיון לפי הטבעת של ב' בהסכמתו. הנאשם תיעד את המיעדים המינניים שביצע בב' בוידאו, בהסכמתו של ב'. בתום המפגש ביניהם, מסר הנאשם לב' תשלום כספי של כ-400 ₪ בעבור שירותו המין שקיבל ממנו, תוך שציין בפני ב' כי התשלום נמור יותר משוסכם ביניהם הויאל והנ帀ה לא החדר את איבר מיון באופן מלא. בתום המפגש בסיעו הנ帀ה הנאשם את ב' לבית מגורי; ביום 28.06.18 התכתבו הנאשם וב' בוואטסאפ וקבעו להיפגש ביום 18.07.2018. במסגרת ההתקשרות ביניהם, כתב הנאשם לב' שכונתו לצרף למפגש זה צער לבן 18 שנים. בהתאם לכך, ביום 18.07.2018 בשעה 21:55 אסף הנאשם את ב' מבית מגורי והשניים נסעו לבתו של הנאשם. הנאשם צירף למפגש זה צער לבן 18 שנים, ובמסגרת המפגש קיימו שלושה יחס מיון בהסכמה בעבור תשלום כספי שנתן הנאשם לב' ולצער הנוסף בתום המפגש, בסכום שאינו ידוע למאשימה במדויק, ואשר נע בין 300-200 ₪; ביום 29.08.18 כתב ב' לנ帀ה כי עליו ללוות סכום כסף על מנת לסיע לאמו. בתגובה לכך, כתב הנאשם לב' "אם אני ילווה לך פה 4 פעמיים אבל לפגישות ארוכות אתה תעשה הכל?". בהמשך, שאל ב' לכונתו של הנאשם, והנ帀ה השיב "תנסה לקבל שוב", וב' השיב בחוויה. כתוצאה לכך, הלווה הנאשם לב' סכום כספי של כ-800 ₪, ובעבור זאת, סמוך לאחר מכן, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, קיימו הנאשם וב' שלושה מפגשים מינניים שבמהלכם קיים הנאשם עם ב' יחס מיון. בפגש השלישי ביניהם, שילם הנאשם לב' תשלום נוספים של 100 ₪.

נסוף על כך, בשתי ההזדמנויות נוספות, קבעו הנאשם וב' לקיים מפגש מיני בעבור תשלום כספי, כאשר הנאשם ידוע כי ב' הוא קטן טרם מלאו לו 18 שנים. ו בשל סירובו של ב' להצעות אלה, לא עלה בידי הנאשם להיפגש עמו ולקיים עמו יחס מיון בעבור תשלום כספי, בין היתר, כמפורט להלן: ביום 29.05.18 הציע הנאשם לב' באמצעות הוואטסאפ וקבעו להיפגש באותו יום, במטרה לקיים יחס מיון בעבור תשלום כספי מאת הנאשם לב'. כתוצאה לכך, הגיע הנאשם לבתו של ב' בשעה 12:50 על מנת לאוספו למפגש, אך ב' לא התיציב למפגש ביניהם; ביום 25.06.18 הציע הנאשם לב' להיפגש עמו, במטרה לקיים עמו יחס מיון בעבור תשלום כספי, והשניים קבעו להיפגש ביום 18.06.2018. ביום 27.06.18, בשעה 08:54, כתב הנאשם לב' בוואטסאפ "בוקר טוב אפשר מחר לצרף עוד בחור לאורגיה?". ב' השיב בחוויה להצעה זו, אך לא התיציב למפגש ביניהם. בנסיבות המתוארים לעיל, קיבל הנאשם שירות של מעשה זנות מקטין וכן ניסה הנאשם לקבל שירות של מעשה זנות מקטין.

על פי האישום השלישי, ג' הוא קטן ליד 2002 המתגורר בצפון הארץ (להלן: "ג"). ביום 19.02.27, יצר הנאשם קשר עם ג' באמצעות הגרינדר, והחל להתקשרות עמו. ההתקשרות בין השנים נמשכה לאורך מספר חודשים, עד למועד המפגש ביניהם ביום 19.08.31 ואך לאחריו (להלן באישום זה: "ההתקשרות"). במסגרת ההתקשרות, ציין ג' בפני הנאשם את מקום מגוריו וכן ציין כי הוא בן 16.5 שנים, הציע הנאשם לג' להיפגש עמו

ולק"ם עמו יחסיו מילאים שיתועדו על ידו בוידייאו, בעבור 1,000 ל"נ. לחלופיו, הצע הנאשם לג' למחוק את סרטון הוידייאו ככל שפניו של ג' יופיעו בסרטון, בעבור תשלום נמוך יותר של 800 ל"נ. כן במסגרת ההתקבות, ניחל הנאשם עם ג' משא ומתן בנוגע לצילום הוידייאו ולטסום שישלם לו הנאשם בעבור מעשים מיניים שונים שיבצע בג' וגו' יבצע בנאשם, וכן כתוב הנאשם לג': **"אם תהיה טוב מבטיח גם בונוס"**. נוסף על כך, ביום 19.06.19 שאל הנאשם את ג' אם ג' יכול לצרף למפגש העתידי ביניהם **"חבר פאסיבי"**, וכך' שאל את הסיבה לכך ציין בפניו הנאשם **"אני מחפש צעירים...פחות מ-18"**. ביום 19.08.31, התקתו הנאשם וג' בוואטסאפ וקבעו להיפגש במהלך אותו יום. בהמשך היום, בשעות הערב, אסף הנאשם את ג' למקום הסמור לבית מגורי של ג' והשניים נסעו יחדיו לחדר ששכר הנאשם בצפון הארץ. במהלך המפגש ביניהם, ביצע הנאשם מין אנאלי בג', בכך שהחדר את איבר מינו לפיה הטעעת של ג', בהסכםתו, עד שהנאשם הגיע לפורקן מני, וכן ביצע הנאשם בג' מין אוראלי, בהסכםתו, בכך שהחדר לג' את איבר מינו לפיה של ג', כאשר הנאשם שילם לג' סכום בהסכם ג', מעשים אלה. בתום המפגש, מחק ג' את סרטון הוידייאו שצילם הנאשם, והנאשם שילם לג' סכום שאינו ידוע במדויק ל�性ה, ושהעומד על כ-1,000 ל"נ, בעבור שירות המין שקיבל מג'. בהמשך, באירוע הזדמנויות שונות, הצע הנאשם לג' לקים עמו מפגש לשם קיומיו יחסיו מין (להלן: **"מפגש מיני"**) בעבור תשלום כספי, בידיעו כי טרם מלאו לו 18 שנים, וג' סירב לבקשותיו, וזאת כמפורט להלן: ביום 19.09.13, הצע הנאשם לג' לקים עמו מפגש מיני שיארך כ-3 שעות, ושיצולם גם הפעם, בעבור 800 ל"נ. ג' סירב להצעה זו וביקש תמורה העומדת על סכום של 1,200 ל"נ. בהמשך ההתקבות ביניהם, הצע הנאשם לג' כי **"אם תארגן לישון איתתי לילה בבית מלון בנכרת תקבל אלף"**, אך ג' סירב להצעה זו. ביום 19.10.05 כתוב הנאשם לג': **"אני מתגעגע יש מצב שניפגש שוב?"** ג' סירב להיפגש עמו, וביום 19.05.10 כתוב הנאשם לג': **"ניפגש לשלווש שעות אני יצלים ואתה תמקח רק מה שיש פנים..." רוצה אלף תבוא אליו היבטה ואני יארח אותך לששי שבת ונצא ביחד למסעדות ובילויים"**. בתגובה לכך, כתוב ג' לנאשם כי מדובר בזמן ארוך מיידי והנאשם כתב לו: **" ממש לא אם רוצים להנות ביחיד... שמע דיברנו שני אינטראקצייתם שלם לך פעם מתחת ופעם בפה"**. ביום 10.01.20, הצע הנאשם לג' לקים עמו מפגש מיני וכותב לו **"אני מוכן לתת לך אלף שתישאר איתתי לילה מצלם הכל אתה מוחק אם יש פנים 600"**, אך לא התיחס להצעה. ביום 20.01.27, הצע הנאשם לג' מצלם הכל ואתה מוחק אם יש פנים 600, אך לא מודרך ביחסו כל סוף השבוע אולם ג' סירב להצעה זו והנאשם להיפגש איתו ל-4 שעות בלבד. בתגובה לכך, כתה הנאשם לג': **"אתה מתנשק מוצץ ומתקבל ואני מצלם הכל ואתה לא מוחק"**, ובתמורה הצע לשלם לג' סכום של 800 ל"נ, ג' לא השיב להצעה. שבוע לאחר מכן, ביום 20.02.03, סיכמו השניים כי בעבור המעשים הנ"ל ישלם הנאשם לג' תשלום של 1,000 ל"נ, ובהתאם לכך קבעו להיפגש ביום שישי באותו שבוע, אולם מפגש זה לא יצא לפועל. בנסיבות המתוארים לעיל, קיבל הנאשם שירות של מעשה זנות מקטין.

על פי האישום הרביעי, ו' הוא ליד 2001, המתגורר במרכז הארץ (להלן: **"ו"**). א.ג הוא ליד 2000 המתגורר במרכז הארץ (להלן: **"א.ג"**). במועד שאינו ידוע למאשימה במהלך שנות 2015, עבר ליום 15.07.02, נוצר קשר בין הנאשם לבין ו' באתר אטרפ. במסגרת ההתקבות ביניהם באתר אטרפ, קבעו הנאשם וו' להיפגש ביום 15.07.02, הגיע הנאשם לבתו של ו', שם שהה ו' לבדו. במהלך המפגש ביניהם, מסר ו' לנאשם כי הוא קטן כבן 14.5 שנים, ולאחר מכן קים הנאשם יחסיו מין עם ו', בהסכםתו. במסגרת יחסיו המין, קשר הנאשם את ו', וביצע בו מעשה סדום, בכך שהחדר את איבר מינו לפיה הטעעת של ו', בהסכםתו. בסמור לאחר מכן, ביקש ו' מהנאשם כי ייחל ממעשיו בשל תחושת כאב שחש ו', והנאשם נענה לבקשו וחדל ממעשיו (להלן באישום זה:

"**הפגש הראשון**"). לאחר המפגש הראשון, בין חודש יולי 2015 לבין חודש אוגוסט 2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נפגשו הנאשם ו' פעם נוספת. הנאשם אסף ברכבו את ו' ממקום עבודתו, ובמהלך מפגש זה, בעת שি�יבו במושב האחורי ברכבו של הנאשם, ביצע הנאשם בו' מעשה סדום בכר שהחדר את איבר מינו של ו', בהסכםתו. כן במהלך המפגש ביניהם, ביצע הנאשם בו' מעשה סדום נוסף בכר שהחדר את איבר מינו לפיה של ו', בהסכםתו. במסגרת מפגש זה, מסר הנאשם לו' סיגריות.

על פי האישום החמישי, ביום 20.02.19 במסגרת דין שנערך בהליך מ"י 20-02-23066, קבע בית המשפט (כבוד השופט ג' אבנון, בית משפט השלום בראשון לציון), כי הנאשם ישאה בתנאים מגבלים, כמפורט להלן, וזאת עד ליום 10.03.20 (להלן: "**תנאי השחרור**"):

מעצר בית מלא ומוחלט בבית מגוריו בתל אביב תחת פיקוחם של הוריו ושתי אחיו עד ליום 10.03.20; בתקופת מעצרו חל איסור שימוש כלשהו במרשתת לרבות שימוש ברשותות חברותיות למיניהן; איסור יצירת קשר, במייל או בעקביפין, עם מי מהמעורבים בתיק למשך 30 יום; איסור יציאה מהארץ למשך 180 يوم; התcheinות עצמית בסך 20,000 ₪; שתיחתם על-ידי כל אחד מהמקחים;Uberות צד ג' בסך 20,000 ₪, שתיחתם על-ידי כל אחד מהמקחים; הפקדת ערבות בழום בסך 5,000 ₪.

ביום 09.03.20 הוגש כתוב אישום זה, וביום 31.03.20 נערך דין בהליך מ"ת 20-03-19692, בין היתר בתנאי שחררו של הנאשם, בבית-משפט השלום בתל אביב (כב' השופט מסאโรוה). במסגרת החלטתו בדיון הקל בית המשפט את תנאי שחררו של הנאשם, עד למתן החלטה אחרת, כדלקמן: איסור יצירת קשר עם קטינים; איסור שימוש באינטרנט, לרבות איסור על שימוש ברשותות חברותיות למיניהן; איסור יצירת קשר, בין במייל ובמייל, עם מי מהמעורבים בתיק; איסור יציאה מהארץ; התcheinות עצמית בסך 20,000 ₪; הפקדת ערבות בழום בסך 12,000 ₪; Uberות צד ג' בסך 20,000 ₪ על ידי כל אחד מרובעת המקחים.

עוד נקבע בהחלטה מיום 31.03.20 כי "**למען הסר ספק, על הערבבים החתוםים בתיק זה, לפקח על המשיב לבל יצור קשר עם קטינים או יעשה שימוש באינטרנט במשך כל שעות היממה**". בהמשך למספר החלטות עוקבות שניתנו על-ידי בית משפט השלום בתל-אביב (כב' השופט מסארווה וככ' השופט יהב) הוחלט ביום 10.09.20 על הקלה נספת בתנאי השחרור של הנאשם, קר שייותר לנางם לגוש באינטרנט, בכפוף להתקנת תוכנת ההגנה "רימון" והפקדת תצהיר בבית המשפט כי אכן הותקנה תוכנה זו, וכן בכפוף לפיקוח אנושי בזמן הגלישה באינטרנט. יתר התנאים נותרו על כנム, לרבות איסור גישה באינטרנט ברשותות חברותיות ולרבות יצירת קשר עם קטינים (להלן: "**ההוראה החזקית**"). במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ובמהלך חודש ספטמבר 2020 רכש הנאשם מכשיר טלפון נייד מסוג "שייאומי", אשר לא הותקנה בו תוכנת ההגנה "רימון". הנאשם השתמש במכשיר זה לצורכי גישה בלתי מוגבלת באינטרנט וברשותות חברותיות השונות לרבות "טלגרם", "גריינדר", "קייק", "וואטסאפ" ועוד, כל זאת מבלישמי מקחיו פיקח עליו בזמן הגלישה. כמו כן, הנאשם התחבר לאינטרנט באמצעות נתוני הגלישה הנידים, ולא באמצעות רשת ה- WiFi-הביתית, על מנת שתוכנת ההגנה "רימון" לא תחסום את גישתו לרשותות חברותיות הנ"ל. בהמשך ובמהלך חודש אוקטובר 2020, יצר הנאשם קשר עם קטינים באמצעות הרשותות החברתיות השונות, כפי שיתואר להלן:

א. ביום 12.10.20 פנה הנאשם לקטין תחת הכינוי "talented pussy", אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, באמצעות אפליקציית "גריינדר". לאחר שהקטין הציג את עצמו כבן 17, שאל אותו הנאשם what are you looking for one: "

בדי"ו שלו, והנואם השיב שעל הקטין לשלווח לו תמונה קודמת. עוד באותו היום, פנה הנואם לקטין שזהותו אינה ידועה למאשינה באמצעות אפליקציית "גרינדר". לאחר שהקטין הציג עצמו כבן 15, ציין הנואם כי הוא צעיר מדי וכי אסור להם להיפגש, אולם בפעם הבאה כשהקטין ידבר עם אנשים אחרים כדי שיציג את עצמו כבן 18. יומיים לאחר מכן, פנה הנואם לקטין בשנית, שלח לו מסרנן בצורת "לב" ולאחריו שאל בן כמה הוא ומאייה הוא בארץ, בעוד שבשיחותם הקודמת בה הציג הקטין את עצמו כבן 16, גלויה בפניו.

ג. ביום 15.10.20 פנה הנואם לקטין תחת הכינוי "דניאל" (להלן: "דניאל") ואשר זהותו אינה ידועה למאשינה באמצעות אפליקציית "גרינדר". לאחר שהקטין "דניאל" הציג את עצמו כבן 16, מסר הנואם כי **"אני אוהב להיתנסק הרבה מיצאות אחד לשני ולזין כמה רוצה"**, וביקש ממנו שישלח לו תמונות שלו. באותו הנסיבות השיב "דניאל" כי מעוניין בסכום של 5,000 ₪. אז השיב הנואם כי יש לו 5,000 ₪ אך על "דניאל" להראות מה הוא "שווה".

ד. ביום 16.10.20 פנה הנואם לקטין תחת הכינוי "18" וזהותו אינה ידועה למאשינה, באמצעות אפליקציית "גרינדר". הקטין הציג את עצמו כבן 16 וציין כי אינו מעוניין בקשר, כיוון שהנואם מבוגר מדי עבורו. בתגובה, השיב לו הנואם כי על-פי החוק מותר להם להיפגש ושאל היכן הוא גר. הקטין חזר על סירובו והנואם אישל לו בהצלחה.

ה. בין התאריכים 12.10.20-24.10.20 פנה הנואם אל הקטין י' ליד 2007 המתגורר באזורי השרון (להלן: "י") באמצעות אפליקציית "גרינדר". י' התיצג בפני הנואם כבן 16, כאשר גילו האמתי הוא 14. על אף שהוא מודיע לגילו של י', הנואם ביקש להיפגש עמו י' לצורך קיום יחסי מין, וכן ביקש מי' לשולח לו תמונותעירום ולהדליק את מצלמת הוידיאו. י' נענה לבקשתו של הנואם במספר הזדמנויות, ושלח לו תמונותעירום, והנואם אף שלח גם הוא ל' תמונות של איבר מינו.

ו. ביום 20.10.20 פנה הנואם לקטין י"א, ליד 2003 המתגורר באזורי השרון (להלן: "י"א") באמצעות אפליקציית "גרינדר". י"א התיצג בפני הנואם כבן 17.5, והנואם המשיך לשוחח עמו והציג לו לקים עמו יחסי מין עברו תשולם, כאשר הוא מפרט בפני הקטין "תعارיפים" שונים עבור אקטים מסוימים, לרבות צילום המעשיהם, והקטין הסכים להצעה. בהמשך לכך, נסבה ההתקשרות בין השניים על גילו של י"א, כאשר הנואם דוחק ב"י"א לומר כי מלאו לו שמונה עשרה שנים, בכך שיעול לשלים לו תמורה קיום יחסי מין. בשלב מאוחר יותר, ההתקשרות בין השניים עברה לאפליקציית "ווטסאפ", גם שם ניסה הנואם לקבוע מפגש מיני קונקרטי עם הקטין.

במעוין האמורים לעיל הפר הנואם הוראה חוקית, בכר שגלש באינטרנט ללא תוכנת ההגנה "רימון" ולא פיקוח אנושי, לרבות גישה לרשומות חברותיות שונות, אליון לא היה מורשה הנואם לנלווח וכן יצר קשר עם קטינים באמצעות האינטרנט מספר הזדמנויות שונות.

על פי האישום השישי, י"ב הוא קטין ליד 2003 השוהה בפניםיה בצפון הארץ (להלן: "י"ב"). במהלך חודש אוקטובר 2019 או בסמוך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשינה, יצר הנואם קשר עם י"ב באמצעות אפליקציה שאינה ידועה למאשינה, והמיועדת להircיות, והחל להתכתב עמו (להלן באישום זה: **"ההתקשרות"**). במסגרת ההתקשרות, הציע הנואם ל"ב להיפגש עמו לקים עמו יחסי מין במהלך המפגש, בעבור תשלום כספי של 2,500 ₪ שייתן הנואם ל"ב, ו"ב הסכים להצעת הנואם. במועד שאינו ידוע במדויק למאשינה, עבר לפגש המפורט בהמשך, מסר י"ב לנואם כי הוא בן 17 שנים. סמוך לאחר ההתקשרות, נסע הנואם לאזורי הסמוך לפניםיה בה שוהה י"ב, אסף אותו ברכבו והשניים נסעו לבתו של

הנשם בתל אביב (להלן: "המפגש"). במהלך המפגש ובמהלך לסיום על אודוט קיומ מגע מיני תמורה תשולם כספי כמפורט לעיל, הנשם החדר את איבר מינו לפיו של י"ב, בהסכם. בהמשך המפגש, הנשם צילם את י"ב בעירום וכן צילם את י"ב בעת שהנשם החדר את איבר מינו לפיו הטבעת של י"ב ולפיו של י"ב, בהסכמה. בתום המפגש, החיזיר הנשם את י"ב לאזור מגoria של קרובת משפחתו המתגוררת בצפון הארץ, ושילם לו עבור המפגש סכום כספי של 2,500 ₪ במזומנים. במשעים המתוארים לעיל, קיבל הנשם שירות של מעשה זנות מקטין.

.3. הנשם נעדר עבר פלילי.

.4. בהסכמה הצדדים, הנשם הופנה למרכז להערכת מסוכנות מינית לקבלת חוות דעת בעניינו.

- תוכן אסור לפרסום -

.5. בהסכמה הצדדים, הנשם הופנה לקבלת תסוקיר שירות המבחן בעניינו.

- תוכן אסור לפרסום -

.6. ביום 24.01.24, הוגש **כרזות לעונש מטעם ההגנה** - חוות דעת בדבר טיפול פרטי שעבר הנשם במסגרת מרכז "התחלת חדש" שנערכה, בין היתר, על-ידי הגברת מרון דודיאן, קריימינולוגית חברתית-שיקומית ועובדת סוציאלית, שהוגשה וסומנה **ג/1**; חוות דעת פסיכיאטרית פרטית (בצירוף מסמכים שונים עליהם נסמכה חוות הדעת) שנערכה על ידי ד"ר אדי גרבר והוגשה וסומנה **ג/2**; אסופה מסמכים נוספת (אודות שירות צבאי, עבר תעסוקתי, ורקע התנדבותי והמלצות) שהוגשה וסומנה **ג/3**.

מחוות דעת מרכז "התחלת חדשה" מיום 05.09.23 עולה כי הנשם פנה מיזמתו אל מרכז "התחלת חדשה" בבקשת לבדוק את צרכי הטיפולים ולשלבו בהליך טיפול "יעודי" בתחום עבירות המין. לאחר שעבר בדיקות התאמת בחודש יוני 2020, שולב בטיפול פרטני באותו החודש. כמו כן שולב בקבוצה "יעודית שלב א' בחודש פברואר 2021, עם פתיחתה ולקח בה חלק עד לסיוםה המלא. בחודש נובמבר 2021 שולב מיידית בקבוצה "יעודית שלב ב' ולקח בה חלק עד סיוםה. בחודש אוגוסט 2023 שולב בשנית בקבוצה "יעודית שלב ב', במקביל המשיך שילובו בטיפול רפואי. גורמי הטיפול התרשמו כי נראה שהנשם נכון להעמק את תובנותיו ולהמשיך לרכוש כלים. עד כה נתרכם מההlixir כפי יכולתו ומעוניין להמשיך לקחת חלק בו ולהיענות להמלצות גורמי הטיפול. בנוסף הוסיף גורמי הטיפול כי המלצהם היא לאפשר לנאם לאור מצבו הנפשי וההlixir הרפואי, לסיים את התהlixir עד לשינויו המלא. כמו כן, להתחשב ברקעו של הנשם שהוא ללא עבר פלילי, בעל רקיון נורמטיבי ומצבו הנפשי ולהתחשב בנאם משיקולי הטיפול והשיקום.

הגב' מרון דודיאן הזמנה להעיד על חוות דעתה מטעם ההגנה, לבקשת המאשינה.

ביום 24.01.24 העידה gab' מרון דודיאן בנוגע לטיפול שuber אצל הנאשם ובנוגע חוות דעתה הנ"ל.

معدותה עלה כי היא מלאה את הנאשם במהלך הטיפול, מסרה כי הנאשם הגיע בעקבות הליך המעצר שuber כאשר היה במצוקה, הטיפול עבר במספר ערוצים, הנאשם שיתף פעולה במהלך כל המפגשים, שהגיע שיתף בחוויות אישיות, לצד לקיחת אחריות ויזיה עיונית חשיבה. בהתייחס להמלצות של מרכז "התחליה חדשה" סקרה כי הן מצביעות על יכולת שיקום ועזרה نفسית, וכי יש מקום להמשיך את הליך הטיפול לצד ענישה שבה תהליך הטיפול יישלם. בהמשך לדבריה, בחקירתה הנגדית על ידי ב"כ המאשינה, צינה העודה כי אינה פוסלת את האפשרות שהנאשם יctract טיפול אינטנסיבי יותר, וכי כאשר הנאשם היה בקבוצה "יעודית שלב ב'", הוא לא הפיק את המיטב מהטיפול ולכן הומלץ להחזירו לקבוצה שלב ב' שוב. בנוסף הוסיףה, כי חלה תקיעות הטיפול בנאשם בחודש ספטמבר וכי היא מסכימה עם התרומות שירות המבחן בו לא חל שינוי מהותי במהלך הטיפול של הנאשם.

מחוות דעת פסיכיאטרית פרטית שנערכה ע"י ד"ר אדי גרביר מיום 31.08.23 עלה כי הנאשם סובל מהפרעה בתר חבלתית אשר מעולם לא היה לה בטוי טרם התפרצויות ההפרעה. ההתקלחות וההתפרצויות הינה בשל מעוריו באוקטובר 2020 ובקשר סיבתי ישיר אליו ונובעת מחווית שחווה בזמן מלחמת לבנון הראשונה. הפסיכיאטר סבר כי קליאתו של הנאשם עלולה להביא להחמרה קשה בהפרעת הדחק הבתר חבלתית של הנאשם ולהתפרצויות נוספות שיכרמו עוד יותר את מצבו הנפשי. מבחינה זו, השפיעהו של קליאת הנאשם שונה מהותית מכליאתו של אדם שאינו סובל ממצבו הנפשי הייחודי, והשפעותיה עלו עלולות להיות משמעותיות לטווית בקצר והארוך כאחד.

ד"ר גרביר הזמן להעיד על חוות דעתו מטעם ההגנה, לבקשת המאשינה. ביום 24.01.24 העיד **ד"ר גרביר** בנוגע חוות דעתו הנ"ל.

معدותה עלה כי נפגש עם הנאשם פעמיים, פעם אחת לצורך חוות דעת ופעם שנייה לצורך החמרת מצב לצורכי משרד הביטחון. הנאשם אובחן על ידי ד"ר גרביר כסובל מפוסט טראומה חמורה בעקבות מלחמת לבנון הראשונה, והתפרצה לראשונה במהלך הליכי המעצר של הנאשם. ד"ר גרביר הוסיף כי בדק את הנאשם ובכלל הנוגע לבדיקה ולאבחן מצא את דבריו, למרות אבחנות אחרות שהוגשו לבית המשפט, כאמינים וכן התרשם כי התסמים שהנאשם הציג אמיתיים ומיצגים אבחנה של פוסט טראומה. בנוסף, הוסיף כי הסתמן בחוות דעתו גם על מספר מסמכים, מכמה מומחים שונים, המעידים כי הנאשם מאובחן בפוסט טראומה. כמו כן, אמר כי אינו מכיר טיפול רפואי פוסט טראומה, למעט טיפול בסימפטומים, והדרך לטיפול בפוסט טראומה היא טיפול פסיכולוגי, טיפול חשיפה. ד"ר גרביר אישר כי דרגת הנכות שנקבעה לנאשם בשל הפוסט טראומה עומדת על 40%, אך טען כי חלה החמרה במצבו וכי הנאשם פועל להגדלת אחוזי הנכות בשל כך. ד"ר גרביר סבר כי ההתפרצויות היפותטיות החלו בעקבות הליך המעצר, והتسمימים החלו להופיע בעקבות אירוע הכלילאה. ד"ר גרביר חזר על הערותו כי קליאתו של הנאשם תחמיר מאוד את מצבו ותגרום לפגיעה הרסנית ואכזרית בו. בנוסף אישר כי אינו מכיר מקרים את הטיפול שניתן בשב"ס לפחות נפש בעת מאסרם, אך אמר כי הטיפול תחת שב"ס פחות טוב כפי שנוכח לאחרונה, וכי יש הרבה טריגרים במהלך המעצר כמו רעש, אנשים והתנהלות שיכולה

להיות מעלת דחק, מה שגרם לטראותה של הנאשם להתרפרץ. لكن סבר כי אם יש חלופה במקום מסר זה יטיב עם הנאשם ולא יגרור תוצאות קשות עבورو.

7. ביום 20.02.24, הוגש **כראיות לעונש מטעם המאשימה** - הצהרת אחד מנוגע העבירה (נפגע העבירה באישום השני), שהוגשה וסומנה **ת/1**.

מהצהרת נפגע העבירה, ת/1, עליו קשייו של נפגע העבירה והשלכות הפגיעה בו, מרגע הפגיעה ועד היום. נפגע העבירה פירט בהרחבה בהצהרטו אודות השפעות הקשות של האירוע על ילדתו, ועל הצלקת הנפשית שנותרה בו. עוד פירט על השפעותיה הקשות של הפגיעה במישורי חייו השונים עד היום.

מטעמי שמירה על פרטיותו ועל כבודו של נפגע העבירה לא אפרט וארחיב מעבר לכך, אך כל הנתונים הונחו לפני ויקבלו את המשקל הרاوي.

8. טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשי הנאשם, צינה כי מידת הפגיעה בהם הייתה רבה.

המאשימה הפנתה לפסקת בית המשפט העליון לעניין הנזק הנגרם לקטינים ממעשים מיניים אסורים המבוצעים בהסכם. כמו כן, התיחסה לכוונות המחוקק ביחס לצורך לגישה עונשית מחמירה ביחס לעבירות מין כנגד קטינים, לרבות תוך ניצול הקטינים על רקע מזוקות כלכליות שונות וחיפוש דרכם בעולם.

כמו כן, הפנתה המאשימה לפסיקה אשר לשיטתה מלמדת על מדיניות הענישה הנוגעת במקרים דומים.

המאשימה טענה כי יש לראות בכל אישום כאירוע עונשי אחד המצריך קביעת מתחם עונש הולם משלו, שכן מדובר במסכות עבריניות נפרדות מבחינת הזמן, הנסיבות, הדינמייה העברינית וזהות הקורבנות. לצד זאת הסכימה כי בסופו של דבר נכון לגזר על הנאשם עונש כולל אחד.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, צינה המאשימה את החזרתיות, השיטתיות והתקנון במשי הנאשם. המאשימה הדגישה את הפער בין גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות לבין גילם הצעיר של נפגעי העבירה, שנע בין 13.5 ל-17, ואת פער הכוחות והnisיון הנובע מכך. המאשימה הדגישה את ריבוי המקרים ואת חומרתם בכל אישום ואישום, ופירטה בהרחבה אודות הנסיבות הקונקרטיות של כל אישום. עוד צינה המאשימה כי במרבית המקרים הנאשם הוא שיזם באופן רנדומלי את הקשר עם נפגעי העבירה, ולאחר מכן פעל בדריכים מניפולטיביות, ואף תוך ניצול מצוקתם הכלכלית של הקטינים, על מנת לשכנע את הקטינים לפעול כרצונו. הנאשם ניהל מ"מ עם הקטינים אודות דרישות המפורחות, לרבות תיאור מדויק של רצונותיו ואף של רצונו לתעד את המפגשים בוידאו, וכן ניהל מ"מ על תשולם. חלק מהפגשים אכן תועדו בוידאו, והסרטונים

נותרו בידי הנאשם, באופן המותיר חשש הפיצה שנותר מרוחף כמו חרב על צווארם של נפגעי העבירה ללא ידיעה האם ומתי יופצו. בכל הנוגע לפגעה בנפגעים העבירה ציינה המאשימה כי מדובר בקטינים שנוצלו לרעה באופן מניפולטיבי, תוך ניצול מצוקתם הכלכלית ופעריו הגלאים, הכוחות והניסיונות בינם לבין הנאשם. הפגעה הנפשית בקטינים הותירה בהם נזק מוחשי וצלקת نفسית לכל ימי חייהם. החלטת נפגע העבירה **ת/1** מתארת את הפגעה בנפגע העבירה באישום השני, וממלמדת על צלקת نفسית ופגיעה תפקודית קשה עד היום, על הצורר בטיפול מכך, על אובדן הילדות והתמיימות, ועל אובדן אמון כללי בבני אדם. נפגע העבירה מתאר את תחושת הפחד וההשללה, ואת הקושי שבhästeraה ובחשיפה לאחר גילוי המקרים.

בכל הנוגע לאיושם שענינו הפרת ההוראה החוקית, שמתיחס להפרות תנאי השחרור שביצע הנאשם לאחר הגשת כתוב האישום המקורי דין כנגדו, הדגישה המאשימה כי מדובר בהפרות מהותיות וחמורות, הכוללות יצירת קשר עם קטינים, ניהול שיחות מיניות עםם, הצעת הצעות מיניות והעלאת בקשנות מיניות, לצד ניסיון ליזום מפגשים. ההפרות בוצעו בתחום ובעורמה שנועדו לעקוף את תנאי השחרור. הפרות אלו פוגעות קשות באמון שנתן בית המשפט בנאשם, והן התרחשו לאחר המעצר והגשת האישום, בעוד הנאשם נתון בפיקוח של משפטו שאף הפקידה ערבותות לשם כך, וכן לאחר פרוץ ההפרעה הפוסט טראומטית אצל הנאשם וטור כדי ההליך הטיפולי - באופן המלמד על היעדר הרתעה, היעדר מORAה מהחוק, היעדר עכבות ושליטה, ואי הפקת תועלת של ממש מהטיפול.

לאור האמור בבקשת המאשימה לקבוע את מתחמי העונש ההולמים הבאים: לאיושם הראשון - מתחם הנע בין 20 לבין 40 חודשים מאסר לרכיבי בפועל, לצד עונישה נלוות; לאיושם השני - מתחם הנע בין 24 לבין 48 חודשים מאסר לרכיבי בפועל, לצד עונישה נלוות; לאיושם השלישי - מתחם הנע בין 12 לבין 26 חודשים מאסר לרכיבי בפועל, לצד עונישה נלוות; לאיושם הרביעי - מתחם הנע בין 16 לבין 30 חודשים מאסר לרכיבי בפועל, לצד עונישה נלוות; לאיושם החמישי - מתחם הנע בין מספר חדשני מאסר לרכיבי בפועל לבין 16 חודשים מאסר לרכיבי בפועל, לצד עונישה נלוות; לאיושם השישי - מתחם הנע בין 12 לבין 26 חודשים מאסר לרכיבי בפועל, לצד עונישה נלוות. בסך הכל, בבקשת המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 36 לבין 60 חודשים מאסר לרכיבי בפועל, לצד עונישה נלוות.

באשר למקום עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה המאשימה תיארה תחילת התנהלות ההליך המשפטי בענינו של הנאשם, שלא החל בהודאה ובליקחת אחריות. תחילת הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום ובחירה למשת את זכותו לנalleל הליך הוכחות, והליך זה התנהל עד לשלב מתקדם, שככל גם את שמייעת עדויות רוב הקטינים נפגעי העבירה, אף נחקרו בחקירה נגידית אגרסיבית ופוגענית, שהקשה עליהם מאוד וגרמה לנזק מושני. רק לאחר מכן התגבשו בין הצדדים הסכומות, הוגש כתוב אישום מתוון והנאשם הודה והורשע בו. לפיכך, וה גם שזכהו של הנאשם לכפור ולנהל משפט הוכחות, לא ניתן לזקוף לזכותו CUTUT חיסכון בזמן שיפוטי, יותר הצורך בשמייעת עדויות נפגעי העבירה, ולקיוח אחריות מידית.

עוד הפניה המאשימה לשיקולי הרתעת היחיד והרבבים, שיש להעניק להם משקל של ממש במקרה דין. לשיקולי הרתעת הרבים יש לתת משקל ניכר לנוכח חומרת המעשים והחוובה של בית המשפט להגן על קטינים, ויש אף לקבוע כי שיקולי הרתעה גוברים על שיקולי נסיבותו האישיות של הנאשם ושיקולי השיקום. לשיקולי הרתעת היחיד יש להעניק משקל ניכר במקרה דין לנוכח התנהגות הנאשם המתוארת באישום החמישי.

המאשימה התייחסה לשלוות تسקרי שירות המבחן שהוגשו בענינו של הנאשם. בסופה של יום שירות המבחן

מצין כי למרות הטיפול הממושך שעובר הנאשם, מינוי 2020, ההליך הטיפולי עדין מצוי בראשיתו, מסוכנתו המינית של הנאשם לא פחתה ממשמעות בעקבות הטיפול, הנאשם מתקשה לקבל חקלים מהותיים בפגיעה ובעיתיות שהתנהלותו, נמנע מביקורת פנימית מהותית, מתקשה בהפקת תובנה ובגילוי אמפתיה לנפגעי העבירה, ומשקיע את מרבית מאמציו להימנע מעונש מאסר. המאשימה ה策טרפה למסקנות שירות המבחן על אף שיש להשתת על הנאשם עונש מוחשי שיציב לניטר גובל ברור. בהמשך המאשימה התייחסה לחווות הדעת שהגישה הגנה ממרכזי "התחלת חדשה" ולעדות הגב' מuron דוידיאן. המאשימה ה策בעה על הפערים הגדולים בין ראיות ההגנה לבין העולה מتسקרים שירות המבחן ומהערכת המסוכנות המינית שנערכה לניטר, טענה כי יש להעדיף את تسקרים שירות המבחן, והפנתה לפסיקה הקוראת להעדפת עדפת עדפת שירות מבחן כגורם אובייקטיבי. עוד צינה כי גם הגברת דוידיאן אישרה והסכמה עם מסוכנותו הסופית של שירות המבחן, לפיה גם בחלוּף זמן רב מאז תחילת הטיפול בגיןם אין התקדמות מהותית בעניינו ושנה עוד כברת דרך ממשית לפניו. המאשימה התייחסה גם להערכת המסוכנות שנערכה לניטר ובסתופה נקבע כי מסוכנותו המינית הנה בינוּת-גבואה. המאשימה הפנתה לאמור בחווות הדעת והדגישה מספר נתונים מחמירים לרבות נטילת אחריות חלקית, תובנה חלקית ומצוצמת, חזיריות והתרששות, תכנון, דפוס פעולה, הפרה מהותית של תנאי השחרור במהלך הטיפול, גישה קורבנית והשלכת האחריות על גורמים חיצוניים. لكن, לשיטת המאשימה, אין מקום לתת להליכי השיקום שעובר הנאשם, חרף משכם, משקל ממשי בגזירת הדין. עוד התייחסה המאשימה לחווות הדעת הפסיכיאטרית שהגישה הגנה ולעדות ד"ר גרביר. המאשימה טענה כי האופן שבו נבדק הנאשם לא מאפשר מתן משקל ממשי למסקנות של ד"ר גרביר במצבו הנפשי של הנאשם ומידת חומרתו ובעיקר בכך לעוצמת הפגיעה שתיגרם לו באמ "שלח למאסר. המאשימה הפנתה לפער בין מסקנותיו של ד"ר גרביר לבין דרגת הנכות שנקבעה בגיןם. כמו כן, המאשימה הפנתה לכך שד"ר גרביר אישר שאינו מכיר היבט את מערכם בראיות הנפש שבב"ס ואת הטיפול שניית להעניק לאסירים.

לאור כל האמור ביקשה המאשימה לקבוע את עונשו באמצעות העונש ההורם, ולהשתת על הנאשם עונש של 4 שנות מאסר, לצד עונשים נלוויים בדמות פיזי ממשי לנפגעי העבירה, קנס, מאסר על תנאי ממשוערי וחייב, וחילוט כמפורט בכתב האישום.

טענות ההגנה:

ההגנה ביקשה לקבוע עונש ההורם אחד לכל האישומים והעבירות, באשר לשיטתה מדובר במסכת עברינית אחת. ב"כ הנאשם ציין כי גם המאשימה טענה לבסוף למתחם עונש ההורם כולל אחד, וזאת מוביל לסתור לכך כי נעשה החישוב ביחס למתחמים הנפרדים. גם תיקון 113 שותק בסוגיה זו ולא ניתן לקביעת מתחם במקרה של ריבוי מקרים וקורבנות, ולכן נקבע מתחם אחד.

באשר למדיניות הענישה הנוגגת, הפנה ב"כ הנאשם לגזר הדין בעניין למיפוי, שהגישה המאשימה, וטען כי מתחמי הענישה שביקשה המאשימה אינם תואמים את הפסיקה.

ב"כ הנאשם לא חלק על טענת המאשימה לפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים, והסביר כי אינו מבקש להמעיט מחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה לתקונים שנערכו בכתב האישום, והדגיש כי כלל המעשים המתוארים בכתב האישום בוצעו

בהסכמה מלאה, ללא אלמנטים של הפעלת כוח פיסי, אלימות, איומים או אכזריות. כמו כן, ציין כי למעט בנסיבות של קטין אחד בו היה הנאשם מודע לכך שהקטין מתחת לגיל 16, ביתר המקרים המגע המיני היה "חוקי" אלמלא התשלום, וכן יוכסה לנאים עבירה של צריכת זנות מקטין. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם לא היה מודע (שלא במובן המשפטי) למשמעות מעשיו, שכן פעל מתוך עיוותי חשיבה וייחס רצון לצד השני. עיוותי חשיבה אלו טופלו מאז. עוד הפנה בזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום, משך כSSH שנים. באשר לנזקים שנגרמו לנפגעי העבירות, ציין ב"כ הנאשם כי לא הוגשו תスキיריו לנפגעי עבירה, וכן לא הוגשו הצהרות של נפגעי עבירה נוספים מעבר להצהרת נפגע העבירה באישום השני. כמו כן, בהצהרת נפגע העבירה שהוגשה מהתוארות פגיעות הטמונה בכל מקרה של פגעה מביצוע עבירות מין, ולא מפורטים בה נזקים קונקרטיים המוגבים במסמכים רפואיים או אחרים.

לפיכך, עטרה ההגנה לקבוע מתחם עונש הולם אחד, אשר מתחילה מעונש מאסר בפועל קצר.

ההגנה הוסיפה ובקשה כי בית המשפט יורה על סטייה לקללה ממתחם העונש הולם, ויסטפק במאסר בפועל שיקול וירוצה בעבודות שירות, וזאת אין מושיקולי שיקום, בשל ההליך הטיפולי שעובר הנאשם, והן מטעמי הגנה מן הצדק לנוכח מצבו הנפשי של הנאשם והנזק שייגרם לו במקרה יכלא במאסר בפועל ממש, ובוודאי לנוכח השילוב בין הצדדים. ההגנה הפנתה לאסוטפת פסיקה נרחבת בעניין האפשרות להוראות על סטייה לקללה ממתחם העונש הולם מושיקולי שיקום ומושיקולי הגנה מן הצדק.

ההגנה צינה את הودיותו של הנאשם ואת נטילת האחריות. ההגנה ביקשה שלא לזקוף לחובתו של הנאשם את מימוש זכותו לנוהל הוכחות, שנעשה בהחלט בתא כוחו. ההגנה צינה כי הודהה הנאשם כן חסכה את עדויותיהם של חלק מנפגעי העבירה. כמו כן, יש ערך גם לנטילת האחריות ול"סירת המעגל" מבחינת נפגעי העבירה, גם לאחר שמיית העדויות.

עוד צינה ההגנה את היעדר הרשותתו הקודמות של הנאשם, ואת העובדה שמאז ההפרה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

באשר לנسبתו האישיות של הנאשם הפנה בא כוח הנאשם לodeskiri שירות המבחן ולמסמכים **ג/1-ג/3** שהוגשו, ציין את מצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם, את העובדה כי הנאשם עצמו היה קורבן של עבירות מין בצעירותו, את מהלך חייו הנורמטיבי מאז צעירותו, את תרומתו למולדת ופגיעה בעת שירותו הצבאי, ואת התנדבותו בפעילויות חברתיות רבות ומגוונות.

עוד צינה ההגנה כי הנאשם היה נתון במעצר ממש בחודשים, ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבלים ממש תקופה ממושכת, ובמהמשך עתיד להיות נתון בפיקוח במסגרת צו פיקוח על עברייני מין.

באשר לסתיה לקללה מושיקולי שיקום הפנתה ההגנה לodeskiri שירות המבחן, לחוות הדעת **ג/1** ולעדותה של הגברת דודיאן. הנאשם עבר הליך טיפול אינטנסיבי וממושך, במשך שלוש וחצי שנים, אליו פנה גם באופן עצמאי. מדובר בהליך טיפולי משמעותי, מוצלח וחיבבי ביותר, המורכב מכמה רבדים ושלבים, אף אם הטיפול טרם הסתיים הfraganza על פי גורמי הטיפול היא מצוינת וה הנאשם צפוי להשתקם. עליה כי בטיפול הנאשם לocket אחריות מלאה, מתמיד, משותף פעולה בפתרונות לצורכי הבנת מעשייו והrukע להם, נרתם ונתרם, מצוי בוגמת שיפור עקבית, עבר כבורת דרך. ב"כ הנאשם חלק על התיחסות המאשימה לחוות הדעת **ג/1** ולעדותה של

הגברת דודיאן, וטען כי מדובר בעדות מקצועית, מאוזנת, שקופה, לא חד-צדדית, שעוסקה גם בעליות ובמורדות שחווה הנאשם. גם שירות המבחן שיקף את התלבטותו בתסקרייו והציג תמונה מורכבת, ממנה נראה כי גם ענייני שירות המבחן הCPF נוטה לעבר עונישה ושיקום בטור הקהילה, שכן שירות המבחן לא כתוב מפורשות שאין מנוס מעונישה מאחוריו סורג ובריח. לעניין הערכת המסתוכנות, טען ב"כ הנאשם כי היא נערכה בחודש מרץ 23' ומزاد המשיר הנאשם בטיפול אינטנסיבי, אך שכירם התמונה שונה. لكن ניתן לקבוע כי יש סיכוי של ממש שה הנאשם שתקם בהתאם להוראת סעיף 40ד' לחוק העונשין ניתן להורות על סטייה מהמתמחם משיקולי שיקום.

באשר למצבו הנפשי והבריאותי של הנאשם סבירה ההגנה כי הם מקימים טענת הגנה מן הצדק המשפיעה על קביעת מתמחם העונש הולם עצמו, או לחילופין, מצדיקה סטייה לפחות ממתחם העונש הולם. ב"כ הנאשם הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית והנספחים לה, נ/2, ולעדותו של ד"ר גרביר. מחוות הדעת נ/2 וمعدותו של ד"ר גרביר, שהמאשימה לא הציגה נתון מڪצועי הסותר אותן, עלולה כי הנאשם אובחן כסובל מ-PTSD [הפרעה בתרא-חברתית (פוסט-טראומטית)] חמורה, כתוצאה מחוויות שעבר במלחמה בעת שירותו הצבאי, שהתרפצה באיחור. עוד עלולה כי הטריגר להתרפות המאוחרת של הפרעה היה מעצרו של הנאשם בראשית ההליך. הד"ר גרביר עמד איתן בדעתו המקצועית, הן לגבי האבחון והן לגבי עצמת הפרעה, גם לאחר החקירה הנגדית שלו. האבחנה של ד"ר גרביר מבוססת הן על בדיקה מڪਊית שערך לנאם, על בסיס השכלתו, הקשרתו וניסיונו, והן על שורה של מסמכים המתעדים בדיקות שנערכו לנאם על ידי גורמים רפואיים וטיפולים אחרים ואת התרשומות של אותם גורמים. כמו כן, הנאשם הוכר כסובל מהפרעה זו על ידי משרד הביטחון ועל ידי הביטוח הלאומי, אף נקבעו לו אחוזי נכות בהתאם. ב"כ הנאשם הפנה לחוות הדעת ולהתרשותו של ד"ר גרביר בגין ערך שינוי החומרה במצבו של הנאשם, מצדיקה העלתה אחוזי הנכות, וכן בגין לכך שכליאותו של הנאשם במאסר בפועל מאחוריו סורג ובריח שונה שונה במהותה מכליאה של כל אדם אחר ותביא להחומרה קשה במצבו, ולהשלכות הרסניות וacerbיות. משכך, טענה ההגנה, כי ככליאתו של הנאשם תהווה עונש בלתי מידתי ואחריו העולה כדי עינוי, ואשר עומד בניגוד לעקרונות של צדק והגינות משפטית. על כן, מצב זה מקיים לנאם הגנה מן הצדק המחייב סטייה לפחות ממתחם העונש הולם עד כדי הימנעות ממאסר בפועל בכלליה.

השילוב של ההליך הטיפולי והשיקומי שעבר הנאשם עם מצבו הנפשי בוודאי מצדיק סטייה לפחות כאמור ממתחם העונש הולם. לפיכך עטרה ההגנה להטיל על הנאשם עונש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ובקשה להפנותו לממונה על עבודות השירות לצורך קבלת חוות דעת.

באשר לרכיב הפסיכי, טען ב"כ הנאשם כי מצבו הכלכלי של הנאשם בכיר רע והוא אינו עובד שנים ולן עטרה ההגנה לפסקת פיצוי מידתי שייפרש לתשלומים בכך שהנאם יוכל לעמוד בו. באשר לרכיב הকנס, טען ב"כ הנאשם כי עתירת המאשימה אינה רואה, שכן רצוי שכספו של הנאשם יעמוד לזכות נפגעי העבירה ולא יועבר למדינה.

הנאם, בדברו האחרון לפני, מסר כי הוא מתביש במשמעותו, הביע צער על הפגיעה בנפגעי העבירה, ציין כי הוא ער להשלכות של מעשייו, וכי החליט לחת את חרויות ולהודות מתוך הבנה והעמקת התהילה הטיפולי. הנאשם הביע צער על כך שבחר לנמל הילך הוכחות ואמר כי הבן שפגע פעם נספת בנפגעי העבירה, שנאלצו לעמוד במצבים קשים מנשוא. עוד הוסיף כי חלק משיקומו בחר להתנדב, ציין כי בני משפחתו וסביבתו מסוימים לו בהליך השיקום. הנאשם ציין את חששו מנזקי העונשה וביקש מבית המשפט לאפשר לו להמשיך את ההליך השיקומי בעניינו.

מתחם העונש ההולם:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, בגין כל אחד מהאירועים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון הילימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, בנסיבות העונשה הנהוגה במקרים דומים ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

סבירוני, בהתאם לפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 319/17 פלוני נ' מדינת ישראל (18.07.19)), כי יש לראות בכל אישום בכתב האישום המתוקן כאירוע עונשי נפרד, המציג קביעת מתחם עונש הולם משלו. כל אישום מגבש מסכת עברינית נפרדת, ואין בין המסכות העבריניות באישומים השונים קשר הדוק דו' מבחןת מועד ביצוע המעשים, מבחינת נסיבות ביצוע המעשים והדינמיקה העברינית, ומבחןת זהות נפגעי העבירה. לצד זאת, כפי שאף בקשה המאשימה, בהינתן המתחמים שייקבעו, יש מקום לגזר על הנאשם עונש כולל אחד, וזאת בשים לב לטיב העבירות, ליזקה בינהן, לסמיכות הזמן המסייעת בינהן, וליחס ההולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג העונש והיקפו (סעיפים 40 יג' (ב) ו-(ג) לחוק העונשין).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהמעשים שביצע הנאשם הם שמירה והגנה על גופו של אדם, על נפשו, על שלוונו, על פרטיוו, על כבודו ועל האוטונומיה שלו על גופו ועל בחירותו. כמו כן, נפגע הערך החברתי המוגן שענינו שמירה והגנה על קטינים מפני ניצול על ידי בוגרים, ובפרט מפני ניצול מיני, תוך החיפזתם וניצול המינימלטיי תמורה ממון לטבות מימוש דחפיו הסוטיים של הבוגר, ותוך ניצול פורי הגילאים, הכוחות, והניסיונות בין הבוגר וניצול תמיותם והאמון שלהם רוכשים לבוגרים. כמו כן, במשווי המתוירים באישום החמשי פגע הנאשם גם בערכיהם החברתיים המוגנים של שמירה על תקינות פועלות מערכת אכיפת החוק, על הסדר הציבורי, ועל אמון הציבור במערכת אכיפת החוק.

בהתאם לנسبות ביצוע העבירות כפי שיתואר להלן, מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים האמורים במקרה דין הנה גבואה יחסית.

פסקת בתי המשפט, ובראשם בית המשפט העליון, מורה לנקט בעונשה מחמירה ומרתיעה, הכוללת עונש מאסר מאחרי סORG ובריח, ביחס לביצוע עבירות הכרוכות בניצול ובפגיעה מינית בקטינים על ידי בוגרים, תוך ניצול פורי הגילאים, פורי הכוחות ופורי הניסיון, וכן תוך מצוקתם הכלכלית של הקטינים. זאת, הן לנוכח החומרה היתריה שיש בניצול פורי הכוחות וחולשת הקטין ובניצול מצוקתו הכלכלית, והן לנוכח הנזקים הנפשיים, לטוויה קצר ולטווה ארוך, שמעשים אלו גורמים לקטינים, ולנוכח הצלקת הקשה שננותרת בנפשם למשך כל חייהם. כתוצאה לכך, מורה הפסיקה כי על פי רוב במקרים כאלה יש להעדיף את שיקולי הгалול וההרעתה על פני שיקולי הנسبות האישיות והשיקום, ויש להטיל על הנאים המורשעים עונש מאסר בפועל מאחרי סORG ובריח.

בע"פ 5386/19 פלוני נ' מדינת ישראל (15.06.2020) התייחס בית המשפט העליון לחומרה היתרה שיש בביצוע עבירות בגיןם על ידי בגירים, וקבע כי:

"**ニצול תמיותם של ילדים קטינים לצורך סיפוק מני מעמיד את תאונות הפוגע במרכז, בבחינת 'אני אפסי עוד'.** בת' המשפט מבקשים לשמש מגן וצינה לקטינים חסרי ישע, ולפיכך נהגים ביד קשה עם עברייןיהם המנצלים אותם ופוגעים בנפשם הרגישה".

בת"פ (שלום ת"א 23736-12-12 מדינת ישראל נ' לבון (20.07.14) תיאר כבוד השופט דרויאן-גמליאל את הנזק שנגרם לקטינים ממעשים מנינימ אסוריים המבוצעים בהם ב"הסכם" במילים חדות אלו:

"זה מכבר קבעה ההחלטה כי לא נדרש עוד הוכחת נזק לנفسו של קטין בו מבוצעות עבירות בגין. הנחת המוצא היא כי ניצלו של הקטין, חילול כבודו כאדם, הפרת התום והאמון המאפיינים ילדים ונערים ביחסיהם עם בוגרים (המאפיינית את ביצוע המעשים "בהסכם"), חוסר יכולת האפקטיבית להתנגד לכוח או למניפולציות של המנצל, ההשפעה והחשש והפחד מהחשיפה - מותרים צללות נפשיות עמוקות הנחרחות בنفسו של הקטין ופוגעים בתפקודו בסוגיות חייו השונות בהווה ובעתיד הקרוב והרחוק (וראו למשל ע"פ 13/1976 אנדראס נ' מ.י. [פורסם ב公报] (2014) בפסקה 22 ופסקה נזכרת שם, ע"פ 11/2004 פלוני נ' מ.י. [פורסם ב公报] (2012) וע"פ 6690/07 פלוני נ' מ.י. [פורסם ב公报] (2008)). עוד אוסף, כי עצמותו של פוטנציאלי הנזק לא נגזרת בהכרח מהשאלה אם מעשים אלו נעשו בכפיה שמקורה בהפעלת לחץ, איום או כוח, או שמא נעשו תוך פיתוי או תוך ניצול ניסיונו ומשאביו הנפשיים העודפים של גיר - "בין אם במתוך שפטים ובין אם בלהט חרבו של איום" כדברי הש' הנדל בע"פ 10404/09 פלוני נ' מ.י. [פורסם ב公报] (2012). מצוקתו הנמצאת של קורבן העבירה, זמן רב לאחר שתם ביצוע המעשים ואף ההליך המשפטי, כוללת את רגשות הבושה והאשמה, שהם ממאפיינו הבולטים של הנזק הנפשי הנגרם לנפגעי עבירות בגין. כמה קשה אפילו ליד או נער, שהמעשים בוצעו בו "בהסכם", להשתכנע כי אין בו אשם; מה גדולה הפגיעה המניפולטיבית, השוללת מהקורבן את יכולתו לטעון - ولو בפני עצמו - כי נאנט למעשה על-אף התנגדותו; מה גדולה עצמת הפגיעה, שבഫיכה האכזרית של הקורבן לשוטף- כביכול לפשע הנעשה בגופו!"

בחינת מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים מעלה כי העונש המוטל בגין ביצוע עבירות מסווג דין לקווחו של קטין כמו גם בגין ביצוע עבירות מסווג מעשה סדום בקטין כולל, על פי רוב, עונש מאסר בפועל מאחריו סורג ובריח, שימושו נוצר מהנסיבות הקונקרטיות של ביצוע המעשים בכל מקרה ומקרה, וזאת לצד עונישה נלוית, כדלקמן:

א. בת"פ 18-04-57757 (שלום תל-אביב-יפו) מדינת ישראל נ' למפית (24.06.20) הנאשם הורשע על

פי הودאותו בכתב אישום מתקין, במסגרת שני אישומים, בעבירות של מעשה סדום, גרם מעשה סדום ודין לקוחו של קטין. הנאשם היה רופא ילדים לשעבר. במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בכך שייצר קשר עם נער בן 15 באתר אינטרנט המועד להילוך. הנאשם נפגש עמו בביתו וביצע בו מעשה סדום וגרם לו לעשות בו מעשה סדום, ביודעו כי הנער בן 15. במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בכך שייצר קשר עם נער בן 15 שפרנס הצעה למתקן שירותים מין תמורת תשלום וסוכם כי השניים יגשו לצורך קיום יחסי מין בתמורה לתשלום, וכך אכן היה. בית המשפט קבע מתחם עינויה כולל בגין לשני האישומים הנעו בין 12 ל-26 חודשים מאסר לריצוי בפועל, והשית על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי לכל מתלוון בסך 7,500 ₪ וקנס בסך 2,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורה. בית המשפט סקר בהרחבה את מדיניות העינויה בעבירות הנדונות, וציין פסקי דין רבים.

ב. בת"פ 20-03-44881 (שלום אשקלון) **מדינת ישראל נ' נבט** (03.08.22) הנאשם הורשע על פי הודאותו בכתב אישום מתקין, במסגרת שלושה אישומים, בביצוע עבירות של מעשה סדום, שלוש עבירות של דין לקוחו של קטין, שתי עבירות של ניסיון לקבל מעשה זנות מקטין וכן ריבוי עבירות של העברת מידע כזב במחשב. בית המשפט סבר כי מתחם העונש הולם בגין לאישום הראשון נע בין 8 לבין 18 חודשים מאסר, בגין לאישום השני נע בין 6 לבין 12 חודשים מאסר, וביחס לאישום השלישי נע בין בגין 4 חודשים מאסר. בית המשפט הקל בעונשו של הנאשם מטעמי הגנה בגין הצדיק בגין מחדלי חקירה בתיק, ובנוסף התחשב בהיותו נדר עיר פלילי. כמו כן בית המשפט התרשם באופן בלתי אמצעי מנפגעי העבירה בתיק, שמספרו כי המעשים נעשו בהסכמה וכי אף יזמו אותם ושיתפו פעולה עם הנאשם, ובנוסף הציגו עצםם כבני 18. لكن בית המשפט סבר כי אין מדובר במקרה שבו הנאשם נמצא "טרף קל". בית המשפט השית על הנאשם 8 חודשים מאסר לריצוי בפועל (לאחר שלא נמצא הנאשם מקום המשמה לביצוע מאסר בעבודות שירות), מאסר על תנאי, וקנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורה במצטבר לעונש.

ג. בת"פ (שלום רחובות) 14-07-19862 **מדינת ישראל נ' שנדרין** (26.04.15), הנאשם הורשע על פי הודאותו בשתי עבירות של מעשה מגונה בקטין בן פחות מ-14 שנים, בריבוי עבירות של הטרדה מינית של קטין בן פחות מ-15 שנים, בריבוי עבירות של דין לקוחו של קטין, בריבוי עבירות של עשיית פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, בעבירה של רכישת והספקת משקאות משכרים לקטין ובעבירה של החזקת פרטום תועבה ובו דמותו של קטין. הנאשם אשר יצר קשר עם קטינים באתר הכלול משחק מחשב וירטואלי והציג להם, ביודעו כי הם קטינים, לאונן בשיחת וידאו בתוכנת הסקייפ בעודו צופה בהם, בתמורה לכיסף וירטואלי, שאותו העביר לקטינים במשחק האינטרנט. הנאשם אף הציע לחלק מהקטינים להיפגש עמו לצורך קיומם מעשים מיניים, אך בסופו של דבר המעשים לא בוצעו. בגין העבירה דין לקוחו של קטין נקבע מתחם עונש הולם הנעו בין 6 לבין 12 חודשים מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט השית על הנאשם בסך הכל 55 חודשים מאסר לריצוי בפועל, 10 חודשים מאסר על תנאי, ופיצוי כספי כולל של 16,000 לנפגעי העבירה.

לענין מדיניות העינויה בעבירה של מעשה סדום בקטין

ד. בע"פ 319/17 **פלוני נגד מדינת ישראל** (29.11.2017) נדחה ערעור הנאשם שההורשע על פי הודאותו בכתב אישום מתקין במספר עבירות של מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 16 ובמספר עבירות של מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14. העבירות נעשו בשני אחים קטינים, בהזדמנויות נפרדות, ובמספר רב של פעמים. המערער נהג להתפלל בבית הכנסת שבו התפללו המתلونנים ואביהם ולמד

בכל מקום, כך שנrankmo ביניהם יחסי ידידות. המערער לחק את המתלוננים למשחקי כדורגל והזמין אותם להצטרף לנסיעות באmbولנס שהוא ברשותו נגה מתנדב במד"א. בעת הנסיעות המשותפות באmbולנס שוחחו המערער והמתלוננים על נושאים שונים ולאחר זמן מה החל המערער לשוחח עימם על נושאים מיניים - הסביר להם כיצד מקרים יחסית מין ומה הומוסקסואליות, ובתור כך ביצע בהם מעשים מגוניים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין 2.5 לבין 4.5 שנים מאסר, וביחס לאיושם השני קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2.5 לBIN 5.5 שנים מאסר. בית המשפט המחויז השית על הנאשם 6 שנים מאסר לריצוי בפועל, לצד 18 חודשים מאסר על תנאי ופיצוי מוסכם למתלוננים על סך 50,000 ₪. בית המשפט העליון עמד על כך כי מתחמי הענישה תואמים את מדיניות הענישה הנהוגת במרקם דומים.

בעפ"ג (מחוזי-ת"א) לבון נ' מדינת ישראל (15.02.15) אישר בית המשפט המחויז את מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט שלום בת"פ 23736-12-12, שאזכור לעיל, ביחס לעבירה של

מעשה סdom בקטין מתחת לגיל 16, אשר נע בין 10 לבין 24 חודשים מאסר בפועל לכל אירוע. בעניין זה, מדובר על נאשם אשר ביצע מעשי סdom בקטין בן 14, בשלוש הזדמנויות. הנאשם ומשפחתו מכירים שנים רבות את משפחת הקטין. בשני מועדים שונים במהלך התקופה הסיע הנאשם את הקטין לשדה קלשנו ושם ביצעו הנאשם והקטין זה בהז יחסית מין אוראלים ואנאלים. במועד נוסף במהלך התקופה הזמן הנאשם את הקטין לדירה ושם ביצעו הנאשם והקטין זה בהז מעשי אוננות וקיימו זה בהז יחסית מין אוראלים. בית משפט קבע שהshit על הנאשם עונש מאסר של 54 חודשים, מאסר על תנאי, ופיצוי כולל בסך של 92,000 ₪ לנפגעי העבירה. בערכאת הערעור - בית המשפט המחויז הקל בעונש המאסר וקיצר את תקופת המאסר ל-48 חודשים, וכלל יתר רכיבי גזר הדין נשארו על כהן.

בת"פ (שלום ת"א) 12-07-10756 מדינת ישראל נ' פלומי (13.12.13) נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 11 לבין 26 חודשים מאסר ביחס לעבירה של מעשה סdom שלא בנסיבות אינוס. בעניין זה, הורשע הנאשם בגיןונות הדדיות, נשיקות וחיבוקים עד לפורקן מיני, ובשתי אירועים גם בנסיבות יחסית מין אוראלים ואנאלים עם קטין. לנאשם הרשעה קודמת בעבירות מין. בית המשפט על הנאשם עונש כולל של 13 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי.

בת"פ (שלום ת"א) 14-07-50949 מדינת ישראל נ' נגר (15.11.15) הורשע הנאשם, במסגרת שני אישומים, בביצוע עבירות של מעשה סdom וניסיון למעשה סdom. באישום הראשון הורשע הנאשם במעשים שביצע בקטין בן 15. הנאשםפגש בקטין בהופעה וניגש עמו לשירותים, שם ביצעו האחד לשני באיברי המין. בהמשך אותו החודש, קבע הנאשם להיפגעם הקטין ברכבו, שם ביצעו האחד בשני מין אוראלי. אז סיפר הקטין כי הוא בן 15 ולמרות זאת המשיך הנאשם להיפגש עמו ולקיים עמו יחסית מין אוראלים בהזדמנויות נוספות. באישום השני אחר הנאשם קטין בראש האינטרנט, ניסה לשכנעו לשוחח במלמה כאשר הוא עירום אך הקטין סירב והנאשם ביקש שימחק את השicha בינהם. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 לבין 20 חודשים מאסר בפועל ביחס לאיושם הראשון, ומתחם עונש הולם הנע ממע"ת ושל"צ בין 10 לחודשי מאסר לריצוי בפועל ביחס לאיושם השני. על הנאשם נגזרו 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וזאת מטעמי שיקום.

בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.

לחומרה שקלתי כי הנאשם הורשע, במסגרת 6 אישומים שונים, בביצוע 4 עבירות של דין לקוחו של קטין,

בעבירה אחת של ניסיון לצריכת זנות מקטין, בעבירה אחת של מעשה סדום בקטין בגיל שבין 14 ל-16 שנים, ובבעירה אחת של הפרת הוראה חוקית. כל אחד מארבעת האישומים הראשונים והאישום השישי מגוללים בפרוטרוט מסכת חמורה של מעשי עבירות מן וניצול שבוצעו בקטינים שונים. ברוב האישומים מדובר בראבי של מקרים שנמשכו על פני זמן. האישום החמישי מתאר עבירה של הפרת הוראה חוקית.

יש לשקלול לחומרה את החזרתיות, השיטתיות והתקנון במעשי הנאשם, כפי שניתן ללמידה עליה מהאישומים השונים.

כמו כן, יש לשקלול לחומרה את העובדה שהנאשם ניצל את פערי הגילאים בין הקטינים בעת ביצוע העבירות, כשלים של הקטינים נע בין 13.5 ל-17. כן יש לשקלול את הניצול המיניפוליטיבי של פערי הכוחות, הניסיון והמשאבים הנפשיים בין הנאשם לבין הקטינים, את ניצול חולשתם ותמיותם של הקטינים ואת אמוןם בנאשם כבגיר, ואת ניצול מצוקתם הכלכלית של הקטינים בדרך פיתוי ושכנוע.

עוד יש לשקלול לחומרה כי במרבית המקרים הנאשם הוא שיזם באופן רנדומלי את הקשר עם נפגעי העבירה. כמו כן, לאורך הקשר עם הקטינים פעל הנאשם בדרך שכנוו ופיתוי מניפולטיביות, וכך תוך ניצול מצוקתם הכלכלית של הקטינים, על מנת לשכנע את הקטינים לפעול כרצונו. הנאשם ניהל מוש"מ עם הקטינים אודות דרישותיו המפורטות, לרבות תיאור מדויק של רצונותיו ואף של רצונו לתעד את המפגשים בוידאו, וכן ניהל עמו מוש"מ על התשלום.

כמו כן, יש לשקלול לחומרה כי חלק מהmpegשים אכן תועדו בוידאו, והסרטונים נשארו בידי הנאשם, באופן המותר חשש להפצה שנותר מרוחף כמו חרב על צווארם של נפגעי העבירה, ללא ידיעה אם ומתי יופצו.

מנגד, יש לשקלול לקולה, במידה מסוימת ובאופן מסווג, כי ככל המעשים המתוארים בכתב האישום בוצעו ללא כפיה מתוך שימוש באלים פיסית או באיזומים. עוד יש לשקלול לקולה כי כמעט במקרה של קטין אחד, בכל שאר המקרים המגע המיני היה "חוקי" אלמלא התשלום. עם זאת, יש לזכור כי עצמתו של פוטנציאל הנזק לא גזרת בהכרח מהשאלה אם מעשים אלו נעשו בכפיה שמקורה בהפעלת לחץ, איום או כוח, או שמא נעשו תוך פיתוי או תוך ניצול ניסיונו ומשאבו הנפשיים העודפים של בוגר.

יש לשקלול לחומרה גם את הפגיעה בקטינים נפגעי העבירות. הפגיעה המינית בקטינים, תוך ניצול חולשתם באופן מניפולטיבי, לצד ניצול מצוקתם הכלכלית והחפצתם, גרמו ללא ספק לפגיעה ממשית בקטינים ולצילוק נפשם לכל ימי חייהם. כאמור, ניצול הקטינים, חילול כבודם כ אדם, הפרת התום והאמון המאפיינים ילדים ונערים ביחסיהם עם בוגרים, חסר יכולת האפקטיבית להתנגד לכך או למיניפולציות של המנצל, ההשפעה והחשש והפחד מהחשיפה - מותירים צלקות נפשיות عمוקות הנחרחות בנפשו של הקטין ופוגעים בתפקידו במסגרות חיוו השונות בהווה ובעתיד הקרוב והרחוק. מצוקתו הנמשכת של קורבן העבירה, זמן רב לאחר שתם ביצוע המעשים אף ההליך המשפטי, כולל גם את רגשות הבושה והאשמה, שהם ממאפייניו הבולטים של הנזק הנפשי הנגרם לנפגעי עבירות מן.

מהצחרת נפגע העבירה **ת/1** ניתן ללמידה על הפגיעה בנפגע העבירה באישום השני. ניתן ללמידה על הצלחת הנפשית שנותרה בו, על הפגיעה התפקידית הקשה המלאה אותו עד היום, על הצורך שלו בטיפול מАЗ הפגיעה,

על אובדן הילודות והתמימות, ועל אובדן האמון הכללי שלו בבני אדם. נפגע העבירה מTARGET את תחושת הפחד וההשפה, ואת הקשי שבסתרה ובחשיפה לאחר גילוי המקרים. עם זאת, יש לציין כי לא צורפו להצהרה מסמכים רפואיים או אחרים. כמו כן, יש לציין כי לא הוגשו הצהרות של נפגעי עבירה נוספים מעבר להצהרת נפגע העבירה באישום השני.

בכל הנוגע לאיושם שענינו הפרט ההוראה החוקית, שמתיחס להפרות תנאי השחרור שביצע הנאשם לאחר הגשת כתוב האישום המקורי Dunn כגdot, יש לשקל לחומרה כי מדובר בהפרות מהותיות וחמורות, הכוללות יצירת קשר עם קטינים, ניהול שיחות מיניות עםם, הצעת הצעות מיניות והעלאת בקשות מיניות, לצד ניסיון ליזום מפגשים. ההפרות בוצעו בתחום ובוurma שנועד לעקוף את תנאי השחרור. הפרות אלו פוגעות קשות באמון שנתן בית המשפט בנאשם. ההפרות התרחשו לאחר המעצר והגשת האישום, בעוד הנאשם נתון בפיקוח של משפטו שאף הפקידה ערביות לשם כך, וכן לאחר פרוץ ההפרעה הפוסט-טריאומטית אצל הנאשם ותוך כדי ההליך הטיפולי - באופן המלמד על היעדר הרתעה ומורה מהחוק, היעדרعقبות ושליטה, ואי הפקת תועלת של ממש מהטיפול, לפחות באותה העת.

יש לשקל לקולה עוד את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום, משך כשש שנים.

לאור כלל האמור לעיל, לאחר עירcit איזון בין השיקולים לחומרה ולקולה, בהתחשב בנסיבות הקונקרטיות של כל אישום, ובהתחשב בנסיבות הענישה הנוגעת, סבורני כי יש לקבוע את מתחמי העונש הולמים הבאים:

לאישום הראשון - מתחם הנע בין 12 לבין 24 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונישה נלוות;

לאישום השני - מתחם הנע בין 14 לבין 32 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונישה נלוות;

לאישום השלישי - מתחם הנע בין 8 לבין 18 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונישה נלוות;

לאישום הרביעי - מתחם הנע בין 11 לבין 22 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונישה נלוות;

לאישום החמישי - מתחם הנע בין מספר חודשים מאסר לריצוי בפועל לבין 12 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונישה נלוות;

לאישום השישי - מתחם הנע בין מספר חודשים מאסר לריצוי בפועל לבין 13 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונישה נלוות.

במה שלקביעתי כי יש מקום לגוזר על הנאשם עונש כולל אחד, סבורני כי **בסקל יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 32 לבין 60 חודשים מאסר לריצוי בפועל, לצד עונישה נלוות.**

שאלת הסטייה לקולה ממתחם העונש הולם וקביעת העונש:

בגזרת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב **בנסיבות שאיןן קשרות ביצוע העבירות**. כמו כן, לאור עתירת הגנה, יש לבחון האם יש במרקחה דין הצדקה לסתיה לקופה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ומטעמי הגנה מן הצדק, וככל שכן יש לבחון מה מידת הסטייה המתאימה.

לאחר בחינת הנתונים ועמדות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי בעניינו של הנאשם ישנה הצדקה לסתיה מסוימת ומדודה לפחות ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה מן הצדק מחמת נסיבות רפואיות-נפשיות חריגות. לצד זאת, הגעתו למסקנה כי אין הצדקה לסתות לפחות ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם משיקולי שיקום. כמו כן, בשים לב למכלול הנסיבות ובהתחשב לטיב העבירות ובמידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים ובנזקים לנפגעי העבירות, סבורני כי על הסטייה לפחות ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה מן הצדק להיות מצומצמת ומדודה, כך שהנאים עדין ירצה את עונשו מאחרוי סוג ובריה.

ראשית, יש לציין את הודיעתו של הנאשם ואת נטילת האחריות. אכן, הנאשם לא הודה ולאלקח אחריות בהזדמנויות הראשונות. תחילה הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום ובחר למשת צוכתו לנשל הליך הוכחות, והליך זה התנהל עד לשלב מתќדם, שכלל גם את שמיית עדויות רוב הקטיננס נפגעי העבירה, שאף נחקרו בחקירה נגידת לא קלה. לפיכך, והגמ שזכותו של הנאשם לכפור ולנהל משפט הוכחות, לא ניתן לזקוף לזכותו בעת חיסכון בזמן שיפוטי, יתרו הצורך בשמיית עדויות נפגעי העבירה, ולקייחת אחריות מידית. לצד זאת, יש לשקל כי הודיעת הנאשם כן חסכה עדויות של חלק מנפגעי העבירה. כמו כן, מבחינת נפגעי העבירה, יש ערך מסוים לנטילת האחריות גם אם הגיעו בשלב מאוחר. גם בדבריו האחרון לפני הנאים הביע צער, חרטה ובושה על הפגיעה בנפגעי העבירה ועל הנזק שנגרם להם.

שנית, יש לשקל את היעדר הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ואת העובדה שמאז ההפרה לא נפתחו כלפי הנאים תיקים נוספים במשך תקופה ארוכה. עוד יש לשקל כי הנאים היה נתון בתנאים מגבלים במשך תקופה ממושכת.

שלישית, יש לשקל את נסיבותו האישיות והבריאותיות של הנאשם, כעולה ממסקורי שירות המבחן ומהמסמכים **ג/1-ג/3**, את הכרתו כסובל מנכות, את העובדה כי הנאים עצמו היה קורבן של עבירה מין בצעירותו, את מהלך חייו הנורומיטי, את תרומתו למדיינה ופגיעה בעת שירותו הצבאי, ואת התנדבותו בפעילויות ציבוריות רבות ומגוונות.

כאמור, לא מצאתי הצדקה לסתות לפחות ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם משיקולי שיקום. בהתאם להוראות החוק והפסיקה ניתן לסתות לפחות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום רק במקרה בו הוכח שהנאשם שוקם או שיש סיכון ממשי לששתקם. מקרים אלו הם חריגים ונדרים ביותר. אלו הם מקרים בהם בית המשפט מתרשם מהנאשם עבר הליך טיפול-טיפול-שיקומי כה מהותי ויסודי עד אשר חל בנאים שינוי عمוק ויסודי כך שהוא אינו עוד האדם שהוא בעת ביצוע העבירות, הפרוגנזה השיקומית הסופית הנה חיובית ביותר, והסיכון להישנות העבירות הנו נמוך.

בחינת נתוני הטיפולים של הנאים, כעולה ממסקורי שירות המבחן, מהערכת המסוכנות המינית, מחוות הדעת

ג/1, וمعدותה של הגברת דודיאן, מעלה כי נתנוו של הנאשם אין עונם על ההגדירה האמורה ואין נופלים בוגדר אותן מקרים חריגים ונדרים המצדיקים סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

אכן, הנאשם עובר הליך טיפול אינטנסיבי יחסית, משמעותי וממושך, במשך שלוש וחצי שנים, והליך טיפול זה מורכב מכמה רבדים ושלבים. כמו כן, הנאשם מתמיד בטיפול, משטר פעללה, מצוי ב嚜גת שיפור עקבית ו עבר כברתת דרך.

לצד כל זאת, מכלול הנתונים עולה בבירור כי למרות האמור, וחסר הזמן הרב שהלך מאז תחילת הטיפול, מבחינה מהותית, הנאשם מצוי עדין בשלבי הטיפול הראשונים, בפניו עוד כברתת דרך טיפולית ניכרת ומשמעותית, מסוכנתו המינית לא פחתה משמעותית בעקבות הטיפול, והוא עדין מתקשה לקבל חלקים מהותיים בפוגענות ובבעיות שבהתנהלותו, הוא עדין נמנע מביקורת פנימית מהותית, הוא עדין מתקשה בהפקת תובנה ובגלווי אמפתיה לנפגעי העבירה, והוא עדין משקיע את מירב מאמציו במטרה להימנע מעונש מאסר. זהה מסקנתו של שירות המבחן, אשר מתישבת גם עם מסקנות הערצת המסוכנות המינית, ואף הגברת דודיאן אישרה בעדותה את נוכנות האמור. שירות המבחן אף מליץ בשל כך להשיט על הנאשם עונש מוחשי שיציב לנאים גבול ברור. מעריכת המסוכנות המינית שנערכה לנאשם עולה כי מסוכנותו המינית הנה ביןונית-גבוהה, וכי נטילת האחריות מצדיה היא חיליקית, כי הוא מגלה תובנה חלקית ומצוצמת, וכי הוא מגלה גישה קורבנית ומשליך אחריות על גורמים חיצוניים. בהקשר זה אצין, כי הגם שעדותה של הגברת דודיאן הייתה מקצועית ומאוזנת, עדין ניתן למצוא פערים מסוימים בין מסקנותיה לבין מסקנות שירות המבחן ומערכות המסוכנות, וסבירני כי יש מקום להעדיין בנסיבות אלו את תסקרי שירות המבחן והתרשםות של מערכת המסוכנות, שהן גופים אובייקטיביים המשמשים כ"זרועו המקצועית הארוכה" של בית המשפט (ע"פ 8897/20 גיא סקנדרין נ' מדינת ישראל (06.05.2021)).

לפיכך, מקרהו של הנאשם אינו בכלל בוגדר אותן מקרים חריגים ונדרים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. לא ניתן לקבוע שהנאשם עבר הליך טיפול-שייקומי כה מהותי ויסודי עד אשר חל בו שינוי عمוק ויסודי כך שהוא אינו עוד האדם שהוא בעת ביצוע העבירות, הפרגונזה השיקומית הסופית הנה חיובית ביותר, והסיכון להישנות העבירות הנה נמוך. משכך, אין הצדקה לסתות לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שייקום.

עם זאת, כאמור, מצאתי כי ישנה הצדקה לסתיה מסוימת ומדוודה לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה מן הצדק מחמת נסיבות רפואיות-נפשיות חריגות של הנאשם. מחוות הדעת הפסיכיאטרית והנספחים לה, **ג/2**, וمعدותו של ד"ר גבר עולה כי הנאשם אובחן כסובל מ-PTSD [הפרעה בתרא-חלבית (פוסט-טריאומטי)] חמורה, כתוצאה מחוויות שעבר במהלך הלחימה בעת שירותו הצבאי, שהתרפצה באיחור, בעת מעצרו של הנאשם בראשית ההליך המשפטי. מצאתי לקבל כנוכנה את עצם אבחנתו של הנאשם כסובל מהפרעה פост-טריאומטית, כפי שלמעשה גם המאשימה קיבלה. האבחנה של ד"ר גבר מבוססת הן על בדיקה מקצועית שערכן לאנשים, על בסיס השכלתו, הקשרתו וניסיונו, והן על שורה של מסמכים המתעדים בדיקות שנערכו לנאים על ידי גורמים רפואיים וטיפולים אחרים ואת התרשםותם של אותם גורמים. כמו כן, הנאשם הוכר כסובל מהפרעה זו על ידי משרד הביטחון ועל ידי הביטוח הלאומי, אף נקבעו לו אחוזי נכות בהתאם. על כן, לנוכח מאפייניה של הפרעה זו, ובשים לב לכך שכליאותו של הנאשם עלולה להיות טרייגר להחרפת ההפרעה ולהרעה במצבו, הטלת עונש מאסר על הנאשם היא אכן שונה מילאה של אדם בריא, ועלולות להיות לה השלכות לא פשוטות על

מצבו, באופן אשר מצדיק סטייה לקללה ממתחם העונש הולם מטעמי הגנה מן הצדק על יסוד סיבות בריאותיות-נפשיות. לצד זאת, נכון להיום, דרגת הנכות שנקבעה לנאים על ידי משרד הביטחון בגין הפרעה זו עומדת על 40%, שאינה הדרגה הגבוהה ביותר. הערכתו של ד"ר גרביר בוגרנוויל לcker שישנה החמרה במצבו של הנאשם, המצדיקה את העלאת אחוזי הנכות הנה בגדיר הערכה בלבד והוא טרם הוכרה על ידי הגורמים הנאים, כמו כן, ד"ר גרביר אישר בעדותו כי אין מכך ייטב את מערכך בראיות הנפש בשב"ס ואת הטיפול הרפואיים. פסיכיאטרי הולם גם לאסירים הסובלים מבעיות נפשיות קשות (אך קשות משל הנאשם), לרבות במסגרת הייחודית מב"ז, היכולת גם מחלוקת אשפוז של ממש, במידה הצורך. על כן, הגם שמצוות הנפשי של הנאשם מצדיק כאמור סטייה לקללה ממתחם העונש הולם מטעמי הגנה מן הצדקה מסיבות בריאותיות-נפשיות על מנת לצמצם את מידת הפגיעה המצתברת בו כתוצאה מכליה ממושכת מאוד, אין מקום לקבוע כי עצם כליאתו של הנאשם תביא להחמרה כה קיצונית במצבו, שניתן להגדרה כחרסנית וacerbית, או כי עצם כליאתו תהווה עונש בלתי מידתי וacerbית העולה כדי עניין, כתענת הגנה. משכך, מצאת כי ישנה הצדקה לסתיטה מסוימת ומדודה לקללה ממתחם העונש הולם מטעמי הגנה מן הצדקה מחמת נסיבות רפואיות-נפשיות של הנאשם, שתבוא לידי ביטוי בנסיבות מסוימות ממש עונש המאסר בפועל שייגזר עליו, אך לא להימנע ממנה, ואף לא להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל ממש, המתחייב בנסיבות.

עוד יש לזכור את שיקולי הרתעת היחיד והרבים, שיש להעניק להם משקל של ממש במקרה דנן.

לשיקולי הרתעת הרבים יש לתחזק ממשי לנוכח חומרת המעשים והחוובה של בית המשפט להגן על קטינים. כאמור, הנחיתת בית המשפט העליון הנה כי יש לנתקו בענישה מחמירה ומרתיעה, היכולת עונש מאסר בגין סורג ובריח, ביחס לביצוע עבירות מין בקטינים בכלל, וביחס לביצוע עבירות הרכומות ב涅צול ובפגיעה מינית בקטינים על ידי בוגרים, תוך ניצול פורי הגליים, פורי הכוחות ופורי הניסיון, וכן תוך ניצול מצוקתם הכלכלית של הקטינים, בפרט. שיקולי הרתעתה במקרים אלו גוברים על שיקולי נסיבותו האישיות של הנאשם ועל שיקולי שיקומו.

לשיקולי הרתעת היחיד יש להעניק משקל ממשי במקרה דנן לנוכח התנאות המיוחדת באישום החמישי.

גם מטעמים אלו לא ניתן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל ממשי על הנאשם.

באשר לרכיב הפסיכו, נקודת המוצא היא כי מעשיו של הנאשם גרמו לנזקים ממשיים ולצלקות נפשיות אצל הקטינים נפגעי העבירה. בהתאם לפסיקה נזקים אלו מוכרים אף ללא צורך קונקרטי להוכחים. בעניין נפגעים העבירה באישום השני הוגשה אף הצהרת נפגע העבירה **ת/1** שתוארה לעיל. משכך, ברי כי לנוכח חומרת מעשי הנאשם יש מקום לפסק פיזוי ממשי לנפגעי העבירה, אף אם לא יהיה בו כדי למצות באופן מלא את מלאו זכויותיהם של נפגעי העבירה בהקשר זה. בהתאם לפסיקה מצבו הכללי של הנאשם אינו יכול להוות שיקול בקביעת גובה הפסיכו, אך הוא כן יילקח בחשבון, לצד התחשבות בעונש המאסר שייגזר, בפרישת הפסיכו לתשלומים. לעומת זאת, לנוכח פסיקת הפסיכו ממשי, לנוכח מצבו הכללי של הנאשם, לנוכח המאסר שייגזר עליו ובשים לב לטיב העבירות, ניתן מהשתת עונש קנס על הנאשם.

לאור כלל האמור לעיל, ולאחר עricת איזון בין השיקולים לחומרה ולקולה, סבורני כי יש הצדקה לגזר את עונשו של הנאשם תוך סטייה מסוימת ומודודה לקולה ממתחם העונש הולם שננקבע, משיקולי הגנה מן הצדק על יסוד מצבו הבריאותי-נפשי של הנאשם, אך עדין יש להטיל עליו עונש מאסר בפועל ממשי, לצד ענישה נלוות.

10. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתי דעתו לתיקו 113 לחוק העונשין ולティעוני הצדדים, החלתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בפועל** במשך 24 חודשים, בגיןימי מעצרו כעולה מרישומי שב"ס.
- ב. 9 חודשים **מאסר על תנאי** במשך 3 שנים, שלא עבר עבירה בה הורשע (למעט עבירה של הפרת הוראה חוקית) או כל עבירה מין אחרת, וזאת החל מיום שחרورو ממשר.
- 4 חודשים **מאסר על תנאי** במשך 3 שנים, שלא עבר עבירה של הפרת הוראה חוקית, וזאת החל מיום שחרورو ממשר
- ג. **פיצוי** לנפגעי העבירות כדלקמן: סך של 10,000 ₪ לנפגע העבירה באישום השני, ע"ת 2; סך של 7,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה באישום הראשון, השלישי והרביעי, ע"ת 1, 3, 13, 6 ו-14; סך של 4,000 ₪ לנפגע העבירה באישום השישי, ע"ת 12; סך של 1,000 ₪ לנפגע העבירה באישום החמישי, ע"ת 11 - ובסך הכל, סכום הפיצוי הכללי עומד על סך של 50,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 01.06.24 ובמהמשך בכל 1 חודשים אחד. אי תשלום אחד התשלומים במועדו וכסדרו יעמיד את מלאה סכום יתרות הפיצוי לפירעון שלו. החוב מועבר למרכז לבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו לעיל. המאשמה תמסור את הפרטים הדרושים של נפגעי העבירות לזכירות בית המשפט בתוך 30 ימים מהיום.

אני מורה על חילוט הרכוש המפורט בהודעת החילוט שבכתב האישום המתוקן, בהתאם להוראת סעיף 39 לפס"פ. מעבר לכך, ניתן צו כללי לモצגים. המוצגים יחולטו/ישמדו/ישבו לבעלייהם על פי החלטת קצין משטרת.

mobher כי גזר הדין מאושר לפרסום למעט אישור פרסום כדין על שמותיהם ופרטיהם המזהים של נפגעי העבירה ועל האמור בסעיפים 4-5 לגור דין - זהו נוסח מאושר לפרסום של גזר דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

נתן היום, ט' אדר ב' תשפ"ד, 19 מרץ 2024, במעמד הצדדים.